

Arrest

nr. 99 939 van 27 maart 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 11 januari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 december 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 februari 2013 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 15 februari 2013.

Gelet op de beschikking van 26 februari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 maart 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VAN NIEUWENBORGH en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd omdat hij de bloedwraak in zijn hoofde niet aannemelijk maakt, hij geen asiel aanvraag in Duitsland, en hij zijn Albanees paspoort niet kan voorleggen.

De Raad stelt vast dat alle motieven waarop de commissaris-generaal zich baseert om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het relaas duidelijk blijken uit de stukken in het administratief dossier en dat

deze motieven deugdelijk zijn. Verzoeker komt in zijn verzoekschrift niet verder dan het minimaliseren en vergoelijken van slechts enkele van deze motieven. Het relaas is ongeloofwaardig en kan als dusdanig geen aanleiding geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, noch van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Verzoeker voert aan dat de twijfels in de bestreden beslissing aangaande de familiale band tussen verzoeker en Besmir Xhebexhia ongegrond zijn. Verzoeker wijst met name op de uiterlijke gelijkenissen tussen Besmir en verzoeker in de foto van Besmir in het opsporingsbericht van Interpol (stuk 9 bij het verzoekschrift). Bovendien brengt verzoeker een stuk bij, bestaande uit de aktes van gezinssamenstelling die verzoeker na de bestreden beslissing per fax heeft laten overkomen uit Albanië en waaruit zou moeten blijken dat verzoeker en Besmir dezelfde vader en moeder hebben (stuk 10 bij het verzoekschrift). Echter, een eventuele verwantschap tussen verzoeker en Besmir Xhebexhia kan, gelet op de overige motieven van de bestreden beslissing, de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas niet herstellen.

Verzoeker voegt aan zijn verzoekschrift tevens een advies van de commissaris-generaal toe (stuk 11) waaruit verzoeker afleidt dat bepaalde situaties van bloedwraak in Albanië problematisch kunnen zijn en dat de politieke wil om hiertegen bescherming te bieden in sommige gevallen ontoereikend is. Echter, in hetzelfde document staat ook te lezen: "Gelet op voorgaande vaststellingen betreffende de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in het democratische stelsel, de politieke omstandigheden in Albanië, de mate waarin vervolging of mishandeling in Albanië voorkomen en de mate waarin er tegen eventuele vervolging of mishandeling bescherming geboden wordt, en rekening houdende met de criteria die werden vastgesteld in artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet komt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen tot het advies dat er in Albanië algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het leiden van ernstige schade, zoals bepaald in art. 48/4 van de Vreemdelingenwet". Aldus kan dit stuk de motieven van de bestreden beslissing niet weerleggen of de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas herstellen.

Deze vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Bijgevolg lijkt verzoeker niet aan te tonen dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Albanië."

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk uitgenodigd wordt te reageren op de in de beschikking van 7 februari 2013 opgenomen grond, stelt verzoekende partij dat zij originele documenten heeft waaruit haar verwantschap met Besmir Xhebexhia blijkt. Verzoekende partij gaat er echter aan voorbij dat in de beschikking reeds gewezen wordt op het feit dat "een eventuele verwantschap tussen verzoeker en Besmir Xhebexhia (...), gelet op de overige motieven van de bestreden beslissing, de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas niet kan herstellen." Verzoekende partij toont voorts een origineel paspoort ter terechtzitting waarop de verwerende partij repliceert dat dit niet het paspoort is waarvan sprake in de bestreden beslissing.

De Raad stelt voorts vast, en daargelaten het getoonde originele paspoort, dat verzoekende partij de in voormelde beschikking opgenomen grond, met name dat zij de bloedwraak in haar hoofde niet

aannemelijk maakt, ter terechtzitting ongemoeid laat. Zij stelt immers dat zij geen verder commentaar heeft op de beschikking. Derhalve dient te worden aangenomen dat zij deze grond tot verwerping niet betwist.

Bijgevolg toont verzoekende partij niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Albanië.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig maart tweeduizenddertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS